

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 9 października 2020 r.

DIH-2.709.62.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 157/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 25 sierpnia 2020 r., złożonego przez pełnomocnika Pana Pawła Zajdel, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zajdel Paweł Firma Handlowo-Usługowa Pol-Bud (... , Iwonicz Zdrój) (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji z 14 sierpnia 2020 r. wydanej przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygn. ANU.8361.329.2019) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, za wystawienie w dniu 30 listopada 2019 r. w składzie węgla w Haczowie świadectwa jakości paliw stałych nr 580/30.11.2019 dla węgla kamiennego orzech 40-80 mm, w którym podana wartość parametru zawartość podziarna była niezgodna ze stanem faktycznym ustalonym na podstawie badań laboratoryjnych

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej działając na podstawie upoważnienia nr ANU.8361.329.2019 z 4 grudnia 2019 r. przeprowadzili kontrolę (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył kontroli jakości paliw stałych zgodnie z ustawą z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

W toku kontroli przeprowadzonej 4 grudnia 2019 r. ustalono, że Strona prowadziła sprzedaż węgla kamiennego orzech. Na podstawie protokołu pobrania próbek nr 000010 do badań laboratoryjnych z partii o masie 15 ton pobrano próbkę węgla kamiennego orzech nr 0264/19/9451 i próbkę kontrolną nr 8231/19/9451, do których dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 580/30.11.2019 wystawionego 30 listopada 2019 r. przez Stronę. Ww. próbki zbadano na zgodność z parametrami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej „rozporządzeniem” lub „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych” oraz w świadectwie jakości paliw stałych nr 580/30.11.2019 z 30.11.2019 r. wystawionym przez Stronę .

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z 12 grudnia 2019 r. wydanym w zamian za sprawozdanie z badań nr P-2887/19 z 12 grudnia 2019 r., wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 4 grudnia 2019 r. węgiel kamienny orzech, nr próbki 0264/19/9451, przy uwzględnieniu odchyłeń określonych w § 2 ww. rozporządzenia, nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w:

- rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych - z uwagi na parametr zawartość podziarna (<25,00 mm), którego wynik wyniósł 21,5% przy wymaganiach jakościowych max. 10,0% ;
- świadectwie jakości nr 580/30.11.2019 z 30 listopada 2019 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę - z uwagi na parametr zawartość podziarna (<25,00 mm), którego wynik wyniósł 21,5% przy wymaganiach jakościowych 0 do 10 %.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0264/19/9451 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw, przeprowadzono badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8231/19/9451 z urzędu. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego wykonane przez Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, przy uwzględnieniu odchyleń określonych w § 2 ww. rozporządzenia (sprawozdanie z badań P-2967/19 z 17 grudnia 2019 r.) potwierdziło, że nie spełnia ona wymagań jakościowych zawartych w:

- rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych - z uwagi na parametr zawartość podziarna (<25,00 mm), którego wynik wyniósł 17,0% przy wymaganiach jakościowych max. 10,0% ;
- świadectwie jakości nr 580/30.11.2019 z 30 listopada 2019 r. - z uwagi na parametr zawartość podziarna (<25,00 mm), którego wynik wyniósł 17,0% przy wymaganiach jakościowych 0 do 10,0%.

W związku z powyższym uznano, że badany węgiel kamienny orzech jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz w świadectwie jakości paliwa stałego nr 580/30.11.2019 z 30 listopada 2019 r. wystawionym przez Stronę.

Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 19 grudnia 2019 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr ANU.8361.339.2019 ponownie przeprowadził kontrolę i poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego orzech oraz przekazał egzemplarze sprawozdania z 12 grudnia 2019 r. wydanego w zamian za sprawozdanie z badań nr P-2887/19 z 12 grudnia 2019 r. oraz sprawozdanie z badań P-2967/19 z 17 grudnia 2019 r.

Strona w odpowiedzi na kontrolę Nr ANU.8361.339.2019 przesłała pismo z 23 grudnia 2019 r., pt. „Uwagi do protokołu kontroli” w którym odnosi się do kontroli nr ANU.8361.329.2019 przeprowadzonej 4 grudnia 2019 r. Strona w ww. piśmie przedstawiła okoliczności mające wpływ na jakość zakwestionowanego paliwa. Pobór próbek był dokonany bezpośrednio z partii węgla znajdującego się na placu, tymczasem Strona poinformowała, że przed dokonaniem sprzedaży konsumentowi paliwo stałe jest przesiewane, w celu właśnie wyeliminowania podziarna. Fakt przesiewania węgla miał być widziany przez inspektorów podczas prowadzonej kontroli 4 grudnia 2019 r.

W odpowiedzi z 3 stycznia 2020 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej podtrzymał ustalenia zawarte w protokołach kontroli nr ANU.8361.329.2019 i nr

ANU.8361.339.2019. Ponadto wskazał, że Strona nie kwestionowała w ustawowym terminie ustaleń kontroli z 4 grudnia 2019 r. zawartych w protokole nr ANU.8361.329.2019 oraz nie informowała inspektorów 4 grudnia 2019 r. o przesiewaniu paliwa stałego przed sprzedażą dla konsumentów. Inspektorzy biorący udział w kontroli nie potwierdzili faktu przesiewania paliwa stałego – na tę okoliczność dołączyli do akt sprawy notatkę służbową z 2 stycznia 2020 r. Strona odniosła się do odpowiedzi organu przysyłając pismo z 27 stycznia 2020 r., pt. „Odpowiedź na pismo”, w którym podtrzymała swoje stanowisko w sprawie.

W związku z ustaleniami kontroli Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 17 czerwca 2020 r., (sygnatura ANU.8361.329.2019) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ze względu na wprowadzenie do obrotu przez ww. Przedsiębiorcę paliwa stałego, dla którego wbrew obowiązkowi wystawił świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, potwierdzonym badaniami laboratoryjnymi oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. W piśmie zwrócono się również do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok poprzedzający rok przeprowadzenia kontroli. W odpowiedzi Strona pismem z 23 czerwca 2020 r. pt. „Wyjaśnienia” poinformowała organ, że podtrzymuje wszystkie swoje twierdzenia zawarte w piśmie z 23 grudnia 2019 r. pt. „Uwagi do protokołu kontroli” oraz w piśmie z 27 stycznia 2020 r. pt. „Odpowiedź na pismo”. Strona nie przekazała informacji o wielkości obrotu za 2018 r. W związku z powyższym, Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 10 lipca 2020 r. zwrócił się do Urzędu Skarbowego w celu uzyskania informacji dotyczącej obrotu z działalności Przedsiębiorcy za 2018 r. Urząd Skarbowy pismem z 16 lipca 2020 r. udzielił odpowiedzi, w której poinformował, że indywidualne dane zwarte w deklaracjach są objęte tajemnicą skarbową i odmówił ich udzielenia.

Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 14 sierpnia 2020 r. wydał decyzję (sygnatura ANU.8361.329.2019) nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za wystawienie w dniu 30 listopada 2019 r. w składzie węgla (...) świadectwa jakości paliw stałych nr 580/30.11.2019 dla węgla kamiennego orzech 40-80 mm, w którym

podana wartość parametru zawartość podziarna była niezgodna ze stanem faktycznym ustalonym na podstawie badań laboratoryjnych.

Pismem z 25 sierpnia 2020 r. nadanym w placówce Poczty Polskiej 28 sierpnia 2020 r. Strona zaskarżyła decyzję w całości i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji. Ponadto wniosła o przeprowadzenie dodatkowego postępowania dowodowego w postaci świadków, dodatkowych wyjaśnień skarżącego, odpisu zestawienia sprzedaży wyrobów węglowych niepodlegających zwolnieniu z akcyzy oraz odpisu dokumentu rozchodu wewnętrznego dla wykazania, iż skarżący dokonuje przesiewania paliwa stałego, a materiał po przesianiu wykorzystuje na potrzeby własne. Pełnomocnik Strony zarzucił decyzji naruszenie przepisów:

- prawa materialnego tj. art. 6 c ust. 1 oraz art. 2 ust. 1 pkt 14 a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez ich błędną wykładnię co skutkowało niewłaściwym przyjęciem, że skarżący wprowadził do obrotu paliwo stałe w postaci węgla kamiennego sortu orzech, niespełniającego wymaganych parametrów oraz błędnym ustaleniem, iż skarżący wystawił świadectwo jakości węgla, który nie spełnia wymagań parametrów,
- postępowania, tj. art. 7, art. 77 §1 i art. 80 Kpa poprzez ich niezastosowanie, które to uchybienie doprowadziło do wadliwego przyjęcia, że organ kontrolujący wyjaśnił w należyty sposób stan faktyczny istniejący w momencie pobierania próbek paliwa stałego ze składu węgla skarżącego, gdy tymczasem organ kontrolujący nie przeprowadził żadnego postępowania dowodowego w zakresie wyjaśnienia, czy skarżący przed wprowadzeniem do obrotu paliwa stałego poprzez jego sprzedaż, dokonuje przesiewania węgla.

Ponadto wskazał na błąd w ustaleniach faktycznych mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy polegający na przyjęciu przez organ kontrolujący, iż paliwo stałe w postaci węgla kamiennego sortu orzech, znajdujący się na składzie u skarżącego, w całości zostało wprowadzone do obrotu, gdy tymczasem w oparciu o dowody w postaci oświadczeń i wyjaśnień świadczą o wprowadzeniu do obrotu tylko części składowanego węgla. Pozostała część pozostający węgiel po odsianiu był wykorzystywany do celów własnych.

Przy piśmie z 7 września 2020 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr ANU.8361.329.2019. Pismem z 22 września 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych

w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona skontaktowała się telefonicznie 30 września 2020 r. celem uzyskania informacji dot. przejrzenia akt sprawy.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego dla którego zostało ono wystawione, które określono w rozporządzeniu.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgromadzony w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pozwala na pełną i dogłębną ocenę niniejszego postępowania. Pierwszym dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 4 grudnia 2019 r. (nr akt kontroli ANU.8361.329.2019). Podkreślenia wymaga fakt, iż protokół kontroli należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści niniejszego protokołu, podpisanego przez Stronę bez zastrzeżeń, wynika iż protokół kontroli nr ANU.8361.329.2019 z 4 grudnia 2019 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona nie wniosła do protokołu kontroli uwag w terminie wskazanym w pouczeniu. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0264/19/9451 o masie 80 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8231/19/9451 o masie 80 kg, pobrano w składzie opału u Przedsiębiorcy. Czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 000010. Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z 12 grudnia 2019 r. wydanym w zamian za sprawozdanie z badań nr P-2887/19 z 12 grudnia 2019 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), że oferowany w dniu kontroli tj. 4 grudnia 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki paliwa stałego 0264/19/9451, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w:

- rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych - z uwagi na parametr zawartość podziarna (<25,00 mm), którego wynik wyniósł 21,5% przy wymaganiach jakościowych max. 10,0% ;
- świadectwie jakości nr 580/30.11.2019 z 30 listopada 2019 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę - z uwagi na parametr zawartość podziarna (<25,00 mm), którego wynik wyniósł 21,5% przy wymaganiach jakościowych 0 do 10%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0264/19/9451 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8231/19/9451 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Sprawozdanie z badań nr P-2967/19 z 17 grudnia 2019 r., dotyczące próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8231/19/9451 sporządzone przez Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych zawartych w:

- rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych - z uwagi na parametr zawartość podziarna (<25,00 mm), którego wynik wyniósł 17,0% przy wymaganiach jakościowych max. 10,0% ;
- świadectwie jakości nr 580/30.11.2019 z 30 listopada 2019 r. - z uwagi na parametr zawartość podziarna (<25,00 mm), którego wynik wyniósł 17,0% przy wymaganiach jakościowych 0 do 10,0%.

Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego wykonane przez Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, sprawozdanie z badań nr P-2967/19 z 17 grudnia 2019 r., potwierdziło fakt, że nie spełnia ona wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę, przy uwzględnieniu § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, z uwagi na parametry zawartość podziarna.

Przeprowadzając postępowanie ponownie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz w świadectwie jakości nr 580/30.11.2019 wystawionym 30.11.2019 r. przez Stronę. Tym samym wydane przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze

pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponieważ przedsiębiorca nie przedstawił ww. informacji organowi, Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę ustalenia zawarte w protokole z posiedzenia komisji z 10 sierpnia 2019 r. podczas którego dokonał szacowania i uznał, że zasadnym jest nałożenie na Stronę kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł. Stanowi ona najniższą możliwą wysokość kary i zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W odwołaniu pełnomocnik Strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że argumenty zawarte w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie.

Kontrola 4 grudnia 2019 r. została przeprowadzona w obecności Strony, która nie wносиła uwag ani do protokołu kontroli ANU.8361.329.2019 z 4 grudnia 2019 r. ani do protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 000010 z 4 grudnia 2019 r., które stanowią dowód w postępowaniu administracyjnym. Organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są protokoły kontroli oraz poboru próbek wraz z załącznikami oraz dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Odnosząc się do pojęcia „wprowadzenia do obrotu” Prezes UOKiK wyjaśnia, że zostało ono sprecyzowane w art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis ten stanowi, że należy je rozumieć jako sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwie domowym. W przepisach ww. ustawy opowiedziano się za szeroką definicją tego pojęcia, obejmującą nie tylko pierwszą czynność przekazania towaru przez jego wytwórcę bądź

importera, ale także każde zbycie tego towaru. Wprowadzenie do obrotu partii węgla następuje w przypadku pierwszej sprzedaży paliwa z danej partii. Wprowadzając paliwo stałe do obrotu Strona jest zobligowana do wystawienia świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obowiązujących od 5 listopada 2018 r. dla każdej ilości sprzedanego paliwa stałego oraz przekazywania kopii świadectwa klientom, a także przechowywania oryginałów świadectw przez okres dwóch lat. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że Strona wprowadzała do obrotu paliwo stałe, co również potwierdziła w oświadczeniu z 4 grudnia 2019 r. Przedsiębiorca oświadczył, że: „Z tej partii węgla kamiennego sortu orzech znajdującego się na składzie (...) dokonano sprzedaży w dniu 30.11.2019 r.” W związku z powyższym ww. partia paliwa stałego znajdująca się w składzie była wprowadzona do obrotu. A na dowód tego zostało wystawione przez Przedsiębiorcę świadectwo jakości nr 580/30.11.2019 z 30 listopada 2019 r., w związku z powyższym niezasadny jest zarzut naruszenia prawa materialnego tj. art. 6 c ust. 1 oraz art. 2 ust. 1 pkt 14 a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Należy wskazać, że Strona nie zgłaszała podczas trwania kontroli inspektorom praktyki przesiewania paliwa stałego dla klienta ani nie wykazała ich w uwagach. Strona nie wniosła uwag także w terminie 7 dni od przedstawienia protokołu do podpisu, choć była poinformowana o takiej możliwości na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, ze zm.) Uwagi oraz informacje o przesiewaniu paliwa stałego dla klienta Strona wniosła dopiero po otrzymaniu wyników badań laboratoryjnych, które wykazały niezgodność w zakresie zawartości podziarna w paliwie. Z oświadczenia Strony z 4 grudnia 2019 r. wynika, iż prowadzona jest sprzedaż wyłącznie węgla kamiennego orzech w ilości 15 ton. W protokole kontroli oraz pobrania prób została określona również wielkość pryzmy, z której pobierano paliwo stałe. Strona nie informowała, że pryzma składa się z mieszanki węgla sortu orzech przeznaczonego dla klienta i miału, który Strona wykorzystuje na potrzeby własne. Ponadto inspektorzy uczestniczący w kontroli nie potwierdzili faktu przesiewania paliwa stałego, choć Strona stoi na stanowisku, że byli obecni w trakcie tej czynności i byli poinformowani o stosowanej przez niego praktyce. Ponadto Strona była obecna przy poborze próbek, a jednak nie wniosła uwag do protokołu, że były one pobieranie z niewłaściwej pryzmy. Próbkę do badań laboratoryjnych zostały pobrane przez doświadczonych próbobiorców z akredytowanego niezależnego laboratorium zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r.

poz. 1891) oraz zgodnie ze wskazaną w ww. rozporządzeniu normą PN-G-04502:2014-11. Na etapie kontroli Strona nie zgłosiła zastrzeżeń i uwag, chociaż wiedziała, bo wynika to z upoważnienia do kontroli ANU.8361.329.2019, że przedmiotem kontroli było sprawdzenie jakości paliw stałych. Należy podkreślić, że podnoszony przez Stronę aspekt niekorzystnego wpływu czynników atmosferycznych na poszczególne parametry węgla oraz kruchości paliwa stałego na którą powołuje się Strona w odwołaniu zostały przez ustawodawcę uwzględnione poprzez ustalenie dopuszczalnych wielkości odchylenia od granicznych wymagań jakościowych parametrów - § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, które są uwzględnione podczas badań laboratoryjnych. Badanie zostało przeprowadzone zgodnie z wytycznymi rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1893) w którym w punkcie 7.1. określono, iż „w przypadku oznaczania wymiaru ziarna oraz zawartości nadziarna i podziarna metodą analizy ziarnowej węgla przez przesiewanie ręczne (na mokro lub na sucho) z zastosowaniem sit sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki oraz sposób obliczania i podawania wyników określa norma PN-ISO 1953:1999.”. Badania zostały przeprowadzone na podstawie normy PN-ISO 1953:1999, co potwierdza zapis sprawozdania z 12 grudnia 2019 r. wydanego w zamian za sprawozdanie z badań nr P-2887/19 z 12 grudnia 2019 r. oraz sprawozdania z badań P-2967/19 z 17 grudnia 2019 r., w kolumnie „metoda badawcza” dla parametru zawartość podziarna. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że pobór próbek i badanie próbek było przeprowadzone prawidłowo, a pobrane próbki reprezentują pobrane paliwo stałe w sortymencie orzech znajdujące się w składzie opału należącym do Przedsiębiorcy.

Odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter absolutny. Oznacza to, że przedsiębiorca taki nie może się z niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego czy spowodował wadliwą jakość paliwa stałego i czy ponosi on z tego tytułu jakąkolwiek winę. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do obrotu paliwo stałe nie spełnia określonych wymagań.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez organ I instancji art. 77 § 1 Kpa poprzez niespełnienie obowiązku zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego wskazać przede wszystkim należy, że w myśl zasady prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 Kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 Kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać ale i rozpatrzyć cały

materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Organ odwoławczy wskazuje, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Należy podkreślić, iż Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, oparł swoją decyzję na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania i poprawnie zastosował przepisy prawa materialnego.

Zgodnie z art. 80 Kpa organ ocenia na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona - wskazać należy tu badania laboratoryjne jednoznacznie wskazujące że parametr jest niezgodny z stanem faktycznym i fakt iż w czasie kontroli 4 grudnia 2019 r. w protokole kontroli i protokole poboru prób Przedsiębiorca nie zgłaszał uwag oraz nie informował, że paliwo stałe przed sprzedażą jest przesiewane. Organ wskazał, że inspektorzy będący na kontroli nie potwierdzili również faktu, iż podczas kontroli pobierania prób do badań laboratoryjnych miał miejsce proces przesiewania paliwa stałego. Należy zwrócić uwagę, że dopiero po otrzymaniu wyników z badań laboratoryjnych, które wykazały niezgodność parametru ze stanem faktycznym Przedsiębiorca poinformował o przesiewaniu paliwa stałego. Przyjęcie opóźnionych wyjaśnień kontrolowanego, po uzyskaniu nieprawidłowych wyników z badań, odnośnie wielkości ziarna doprowadzi do sytuacji, iż każdy kontrolowany będzie mógł uniknąć kary przedstawiając post factum argument o przesiewaniu paliwa stałego przed sprzedażą dla klienta. Wskazane w odwołaniu warunki atmosferyczne oraz kruchość paliwa stałego podczas przeładunku, które mają wpływ na parametry węgla również nie mają znaczenia dla sprawy, gdyż Przedsiębiorca nie wycofał ze sprzedaży paliwa stałego i klient mógł zakupić ww. paliwo stałe w takiej formie jaka była na składzie u Przedsiębiorcy. Organ podkreśla, że do badań zostało pobrane paliwo stałe w stanie takim, jak było ono oferowane i sprzedawane przez Stronę. Dlatego też organ nie przychylił się do wniosku Strony z art. 136 §1 Kpa o przeprowadzenie dowodu w postaci zeznań świadków, dodatkowych wyjaśnień skarżącego, odpisu zestawienia sprzedaży wyrobów węglowych niepodlegających zwolnieniu z akcyzy za okres od 1-13 grudnia 2019 r. oraz odpisu dokumentu rozchodu wewnętrznego z 31 grudnia 2019 r.

Stosownie do art. 107 § 3 Kpa uzasadnienie decyzji powinno zawierać rezultaty tych ustaleń w szczególności fakty, które organ uznał za udowodnione oraz dowodów, na których się

oparł. Działania podejmowane w ramach wskazanych wyżej obowiązków mają na celu dokonanie ustaleń, pozwalających na prawidłowe zastosowanie prawa materialnego. Oznacza to, że normy prawa materialnego wskazują, jakie fakty mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wyznaczają tym samym zakres postępowania dowodowego i zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla załatwienia sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7, art. 77 Kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną wyrażoną w przepisie art. 107 § 3 Kpa.

Podsumowując Prezes UOKiK nie dopatrył się naruszenia art. 7 Kpa w związku z art. 77 § 1 Kpa w związku z art. 80 Kpa. Skarżona decyzja zawiera wszystkie, wymagane elementy. Organ I instancji w sposób szczegółowy wskazał obowiązujące w sprawie przepisy prawa oraz opisał stan faktyczny stanowiący podstawę do wydania decyzji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były

zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. W tym miejscu należy podkreślić, że paliwo stałe nie spełniało również wymagań określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych, których spełnienie deklarowała Strona w świadectwie jakości paliwa stałego. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa.

Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie, tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Odnosząc się do zastosowania art. 189f § 2 Kpa powiązanego z art. 189f § 3 Kpa organ uznał, że nie zachodzą przesłanki do wydania postanowienia, w celu przedstawienia przez Stronę dowodów usunięcia naruszenia prawa lub powiadomienia właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, bowiem jak wynika z ustaleń kontroli paliwo nie spełniało wymagań rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych paliw stałych i nie powinno być wprowadzane do obrotu przez Stronę. Pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Wykonanie obowiązku czyli przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego z faktycznymi parametrami paliwa stałego (niespełniającymi wymagań określonym prawem) nie może być wykonaniem obowiązku ani też nie może być uznane za działanie podjęte dobrowolnie przez Stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 25 sierpnia 2020 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji z 14 sierpnia 2020 r. wydanej przez Podkarpackiego

Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygnatura ANU.8361.329.2019) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, za wystawienie w dniu 30 listopada 2019 r. w składzie węgla (..) świadectwa jakości paliw stałych nr 580/30.11.2019 dla węgla kamiennego orzech 40-80 mm, w którym podana wartość parametru - zawartość podziarna była niezgodna ze stanem faktycznym ustalonym na podstawie badań laboratoryjnych.

W związku z powyższym wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie nr NBP O/O Rzeszów: 67 1010 1528 0016 5822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
  - 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
  - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, ze zm.)

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/